

«No puc pas treure els nens de l'escola per dutxar-los quan torna la llum

La Trini Plantón i la seva mare, Dulcenombre Heredia, amb un delicat estat de salut, expliquen indignades com organitzen la seva vida diària

A l'inici d'aquesta entrevista, la casa de Dulcenombre Heredia està sense llum. Cap sorpresa. Ella i la seva filla, Trini Plantón, expliquen indignades com és el seu dia a dia sota aquestes circumstàncies. Enmig de les explicacions, l'estança s'il·lumina i tota la casa deixa anar una exclamació: ha tornat la llum, i cal aprofitar-ho. La Trini marxa corrents al seu pis per posar una rentadora, mentre que la tele es torna a encendre per seguir les notícies. I aquest ha estat el seu dia a dia durant els darrers mesos. «Tinc set nens per dutxar cada dia, però no puc pas treure'ls de l'escola per fer-ho just en el moment que torna la llum», explica la Trini, visiblement enfadada.

Ella està ben farta de tota aquesta situació. Com que al seu pis té vitroceràmica, s'ha hagut de comprar un càmping gas per poder cuinar quan es queda sense electricitat, i ara s'està plantejant portar la roba a una bugaderia perquè molts cops l'estona de corrent que tenen no els permet ni tan sols acabar una rentadora i la roba bruta se'ls acumula. «Es queda el cicle a la meitat, i la roba allà dins s'humiteja i fa pudor», es queixa. La mare de la Trini, Dulcenombre, i el seu marit pateixen problemes respiratoris i a la nit s'han de connectar a un aparell que els ajuda a respirar. «El metge em va dir que, si no dormo amb la màquina, m'hi podria quedar, però ja fa tres mesos que cada nit em jugo la vida», indica l'home, que pateix apnees. El mateix li passa a Dulcenombre, que també pateix apnees i a qui el seu delicat estat de salut l'obliga a tenir un servei de teleassistència. En els dos casos han consultat al metge i aquest els ha dit que, en cas de quedar-se sense poder fer funcionar els aparells, truquin a una ambulància, però la família creu que aquesta no és ni ha de ser la solució.

La indignació s'ha apoderat de la família: «Paguen justos per pecadors, i no és just. No tenim per què pagar un servei que no ens donen», lamenta la Trini. «A mi no em fa res pagar el que em diguin sense queixar-me, però el que no és normal és que paguem i tot això ens treguin la llum. I que a sobre no vingui ningú a arreglar res i l'empresa no doni solucions», afegeix. Per això, s'està plantejant seriosament deixar de pagar el servei. «Ja estem farts de reclamar sense que ningú ens escolti», conclou.

Font del document:

http://www.diaridegirona.cat/girona/2018/03/04/no-pas-treure-nens-lescola/899346.html?utm_source=rss